

Motorkáři

Záviš

Jede v létě,
motorkář na babetě.
Leží na ní,
je to jeho paní.

Copak je to za kurevskej rachot?
Kdopak se to silnicí řítí?
Copak je to za ďábelskej cvakot,
kterej proniká až do řítí.

Jeden Čenda za druhým se valí,
pevně vosedlaný mašiny.
Do tváří tak ucelenej vobraz,
týchle dnešní drsný krajiny.

Už to smaží už to pálí motorkáři,
neomylně hned nabrali směr.
Nablejskaný mašiny razantně září,
odjíždějí kamsi na sever.

Už to smaží už to pálí motorkáři,
holky sebou dneska nevzali.
Však oni si jistě tito kanci staří,
zašukají někde v maštali.

Jazyk na patro se žízni lepí,
už jenom vodstavit harleye.
Začouzená putyka je čeká,
tam se sviňsky jazyk poleje.

Když je cestou nějakej ten smrťák,
s tím se musí vždycky počítat.
Neodradí tyto naše party,
pekelný stroj znovu osedlat.

Už to smaží už to pálí motorkáři,
neomylně hned nabrali směr.
Nablejskaný mašiny razantně září,
odjíždějí kamsi na sever.

Už to smaží už to pálí motorkáři,
holky sebou dneska nevzali.
Však oni si jistě tito kanci staří,
zašukají někde v maštali.

Jak kdybychom je neznali...